

Szakmai beszámoló a 2024. évi Arpinói Nemzetközi Cicero-versenyről és a római tanulmányi kirándulásról

2024. május 9–15.

Az idei arpinói versenyen induló magyar diákok látszólag a tavalyinál kicsit egyszerűbb körülmények között indulhattak. Idén ugyanis a repülő és a frosinonei vonat csatlakozása vállalhatónak tűnt, a római utazást nyugodtan lehetett a szokott módon, a verseny után szervezni. Mivel az a szerencse ért, hogy tavalyi csapatot is én kísérhettem (Gergely Gábor tanár úr mellett), idén már bizonyos rutinnal rendelkeztem a teendőkkel és az olasz viszonyokkal kapcsolatban. Kolléganőm, a Pannonhalmi Bencés Gimnáziumban tanító Czakó Tibor Ferencné széleskörű tapasztalatai szintén nagy segítséget jelentettek a diákok programjainak szervezésében, kíséretükben.

Ugyanakkor az olasz szervezők oldaláról idén számos probléma jelentkezett, már az online regisztráció során is (a diákok személyes regisztrációja idén egyáltalán nem működött), illetve az online kommunikáció is elég nehézkes volt. Nagyobb gondot jelentett érkezésünkkor a gép késése, majd a Trenitalia automatáinak rendkívül lassú működése, számos elakadása, ezek miatt a frosinonei vonattal is csak jókora késéssel érkeztünk meg. Mindezek után kiderült, hogy a szállásunk három külön helyen lesz, és azokban is csak az egyik szervező többórás telefonálása után. A magyar csapat végül is éjfél körül, legnagyobb részt ebéd és vacsora híján került ágyba az első este.

Ilyen körülmények között május tizedikén különösen nehéz dolga volt diákjainknak, ennek ellenére a délutáni visszajelzéseik a fordítandó szövegről – *Pro Archia* 28-30 – viszonylag kedvezőek voltak, jópáran eljutottak a kommentár elkészítéséig is. A tavaly tapasztalt élénk szállodai élet idén már csak a csapat lehetetlen elhelyezése miatt is jóval visszafogottabb volt, ugyanakkor összességében az idei csapat kevésbé tűnt extrovertáltnak, és idejük is kevesebb volt addig egymással ismerkedni, hiszen a római napok ezúttal csak Arpino után következtek.

Az arpinói programokon sajnos szintén meglátszott, hogy a szervezők idén komoly nehézségekkel küzdenek, állandóan legalább kétórás csúszásban voltunk, és a folyamatos bizonytalanság és rohanás némileg demoralizálta a csapatunkat. Ugyanakkor a Fondazione "U. Mastroianni" épületében idén egy diáktársulat kétnyelvű előadását tekinthettük meg, amelyben Shakespeare *Julius Caesar* c. darabját dolgozták fel, és maga az ősi város vagy éppen Monte Cassino apátsága is felejthetetlen élményt nyújtott, csakúgy mint a főapát úr latin nyelvű köszöntője. Érdeklődésünkre egyébként kiderült, hogy az arpinói szervezőgárdából tavaly óta többen is kiléptek, és komoly emberhiánnyal dolgoztak, remélhetőleg jövőre ezt sikerül megoldaniuk.

Szombatra már így is sikerült jópár külföldi diákkal összeismerkedni, a 'Juvenum nox' alatt a diákok többsége önfeledten szórakozott a külföldi társaikkal és az arpinóikkal. Másnap az eredményhirdetésen egyre csökkenő reményekkel hallgattuk a 10. helyezett ismertetését, míg óriási örömünkre a 6. helyen megkísérelték felolvasni Juhos Bálint András nevét. Amellett, hogy ezen a fórumon is szeretnék gratulálni neki és felkészítő tanárának, nagyon remélem, hogy az idén ismét elért előkelő helyezés a középiskolai latintanításunkat valamelyest inspirálja majd. A csapatunk egyébként a nagy római államférfiak szülővárosában aratott győzelem után

zsákmányként magával hurcolta a verseny egyik óriási hirdetőtábláját, ennek Pannóniába jutása azonban a jelen írás kereteit meghaladó történet.

Római szállásunk idén végig a Szent István Házban volt, tavaly és idén is meg voltunk velük elégedve. Az egyébként remek vacsorákat azonban a tavalyi tapasztalataim alapján idén kihagytuk, mivel a hosszú napi program után időre visszatérni a római tömegközlekedéssel jelentősen beszűkítette volna mozgásterünket. A tavalyi esős idő után végig meleg volt, de szerencsére még elviselhető. Idén talán valamivel több alternatívát adtunk a Városban, a délutáni és esti programok során jobban szabadon engedték a diákokat, akik felelősségteljesen és nagy lelkesedéssel éltek a lehetőséggel. A közös vacsorák is jól sikerültek, szerencsére sikerült a szállás közelében is remek helyeket foglalnunk.

A leghíresebb látnivalók megtekintése között a két sarokpont idén is a Szent Péter-bazilika és a Colosseum-Forum Romanum volt, mindkettővel több szerencsénk volt, mint tavaly. A bazilikába ezúttal nem a pápai audiencia napján mentünk be, a Colosseum (ismét) megújított jegyrendszerét pedig felhasználóbarátnak továbbra sem nevezném, de a helyszínen ezúttal a jóval korábbi foglalásainkkal és kedvezményekkel kapcsolatban nem volt jegyszedői különvélemény. Némileg rutinosabb szervezéssel idén a capitoliumi múzeumokra is elég idő jutott, utolsó nap pedig a Terminiből való indulás előtt Diocletianus termái is belefértek a programba.

Köszönettel tartozom mindezekért a honi és nemzetközi szervezőknek rengeteg munkájukért, Kiss Krisztiánnak, aki ugyan idén már nem tanult latint, de váratlanul mégis kijuttatott a második arpinói útra, és a kolléganőmnek, Czakó Tibor Ferencnének minden segítségéért és higgadt lélekjelenlétéért, Stedron Ágnesnek pedig a rengeteg tolmácsolásért. Végül köszönöm az összes versenyző hatalmas lelkesedését és munkáját, amelyet a latin nyelv megismerésére fordítottak, valamint az olasz úton nyújtott segítségüket és türelmüket is.

Paulus Frigyes
Németh László Gimnázium
kísérő tanár